Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. juni 2019 blev i sag nr. 93398:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 3/2 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Den 1. april 2016 bliver jeg til en [fest] trukket bagover af en anden festdeltager, og jeg banker hovedet i gulvet. Sagen bliver politianmeldt, men da politiet meddeler, at der ikke kan bevises fortsæt til at gøre mig skade, så vil sagen blive henlagt, så trækker mine forældre sagen tilbage, da ham, der har trukket mig bagover ikke er en af 'Guds bedste børn'. Ca. 2.5 uge efter uheldet mister jeg hørelsen på højre øre. Dette sker under fitnesstræning. Jeg tror i første omgang det er ørevoks, men da det går op for mig, at det ikke er ørevoks, så kontaktes min læge, og jeg får en tid ultimo april 2016. Herefter starter et behandlingsforløb. Diagnosen der stilles er sudden deafness. Det skal oplyses, at jeg aldrig har haft problemer med hørelsen eller haft problemer med ørene i det hele taget. Jeg tror hele tiden, at hørelsen vil bliver god igen, men som tiden går, så begynder jeg at tvivle herpå. Sagen anmeldes til Tjenestemændenes Forsikring, da jeg har en ulykkesforsikring her. Tjenestemændenes Forsikring meddeler mig 23. Maj 2017 afslag, da de ikke mener der er sammenhæng mellem mit høretab og ulykken/uheldet. Jeg er uforstående herover for, og mine forældre kontakter […] Advokatfirma for at få hjælp til håndtering af afslaget. Grunden til at jeg er uforstående overfor afslaget er, at jeg af lægerne er forklaret: 2. september 2016: Læge […] forklarer, at høretabet skyldes skade på det indre øre (bilag […]: Overlæge […]: Vurderer det er sandsynligt der er sammenhæng ([…]) Mine forældre klager den 5. Juni 2017 over afgørelsen […] Dokument fra [overlæge] fremsendes af mine forældre, og Tjenestemændenes Forsikring indhenter også selv dokumentet. Tjenestemændenes Forsikring fastholder deres vurdering […] Der fremsendes fra […] Advokatfirma begrundelse for klage over afgørelse med opsummering af fejl og oversete forhold i min sag […]. Tjenestemændene Forsikring fastholder igen deres vurdering […], og sagen oversender de til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). AES meddeler 21. september 2018, at det varige mén er mindre end 5 %, da de ikke mener, der er sammenhæng mellem uhel-

det og høretabet […] AES´s vurdering er smæk fyldt med faktuelle fejl, og der fremsendes anmodning om, at AES genvurderer sagen, […]. Begrundelsen fremgår af mailen i filen. AES fastholder deres vurdering […]. AES forholder sig ikke til de fremførte argumenter og oplyste fejl, men fastholder blot deres vurdering.

Tjenestemændenes Forsikring kontaktes telefonisk den 28. januar 2019 af min [forældre]. De meddeles, at sagen nu viderebringes til Ankenævnet for Forsikring, samt at det har været meget mærkeligt at være part i en sag, hvor ingen hos Tjenestemændenes Forsikring har forholdt sig til de ting, som er blevet fremlagt, men i stedet har gemt sig bag vurderinger foretaget på et helt uigennemsigtig grundlag. Under samtalen oplyser Tjenestemændenes Forsikring, at årsagen til at skaden ikke kan anerkendes er, at såfremt sammenhæng mellem ulykken den 1. April 2016 og høretabet skal anerkendes, så skulle høretabet være konstateret indenfor 72 timer. Da dette ikke er tilfældes, så kan det IKKE anerkendes, at der er en sammenhæng. Jeg er helt uenig heri. Jeg håber, at Ankenævnet for Forsikring vil se på min sag, og vurdere, om det er korrekt, at fordi min skade på det indre øre først opdages 2,5 uge senere, så er dette forhindrende for at der overhovedet kan anerkendes en sammenhæng. Jeg er helt uforstående heroverfor, og mine forældre har gentagne gange forsøgt at gøre opmærksom herpå, men uden held.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Jeg ønsker at få anerkendt at der er sammenhæng mellem mit uheld og det opståede høretab."

Selskabet har i brev af 20/2 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Sagsforløb**
Vi modtog den 29. april 2016 telefonisk anmeldelse fra vores kunde, hvor han oplyste, at hans [barn] var blevet revet omkuld på et dansegulv den 1. april 2016, hvorved han havde fået en flænge i hovedet og havde mistet hørelsen på det højre øre. Vi modtog den skriftlige anmeldelse den 11. maj 2016, jf. bilag 2.

På baggrund anmeldelsen indhentede vi sagens relevante lægelige journaloplysninger fra blandt andet skadestuen, den praktiserende læge og Audiologisk Klinik. Sagen er herefter blevet forelagt to af vores lægekonsulenter gentagne gange.

Vores skadeafdelingen anerkendte ved brev af 3. oktober 2016 det anmeldte ulykkestilfælde som omfattet af forsikringen, jf. bilag 3.

I forbindelse med fastsættelse af et eventuelt varigt mén vurderede vores lægekonsulent den 16. maj 2017, at der ikke var årsagssammenhæng mellem klagerens høretab og det anmeldte ulykkestilfælde med henvisning til, at høretabet opstod spontant (sudden deafness) 1 måned efter hændelsen, hvorfor der hverken kunne konstateres straks- eller brosymptomer.

Ved brev af 23. maj 2017 meddelte skadeafdelingen klageren, at han ikke var berettiget til erstatning for varigt mén med henvisning til den manglende årsagssammenhæng, jf. bilag 4.

På baggrund af vores kundes klage af 5. juni 2017, jf. bilag 5 indhentede vi yderligere lægelige journaloplysninger, hvorefter vores lægekonsulent vurderede sagen på ny. Lægekonsulenten

fastholdte sin vurdering af manglende straks- og brosymptomer og henviste i den forbindelse til journalnotat af 19. juli 2017 fra Audiologisk Klinik, hvoraf det fremgår at høretabet opstod i forbindelse med vægtløftning 4 uger senere, jf. bilag 6. Skadeafdelingen fastholdt dets vurdering ved brev af 21. oktober 2017, jf. bilag 7.

Kundens advokat klagede herefter over afgørelsen, hvorefter sagen blev forelagt lægekonsulenten på ny, som henviste til journalnotat af 29. april 2016, hvoraf det blandt andet fremgår '… siden i aftes under træning ikke har kunne høre så meget på hø. øre. Han har en piben for øret', jf. bilag 8. Lægekonsulenten oplyste igen, at der var tale om 'sudden deafness', og at der ikke var billeddiagnostiske tegn på brud i venstre tindingeben, hvorfor det blev fastholdt, at der var manglende årsagssammenhæng.

Sagen blev herefter sendt til vores klageansvarlige afdeling, Kvalitet, hvorefter sagen blev forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udtalte den 21. september 2018, at klagerens varige som følge af ulykkestilfældet den 1. april 2016 mén var mindre end 5 % med henvisning til manglende årsagssammenhæng, da der ikke forelå oplysninger om straksymptomer. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anførte blandt andet, at de første oplysninger om høretab først fremgår af journal fra ørelægen 4 uger efter den anmeldte hændelse. Af udtalelsen fremgår det endvidere, '… at det er vores lægefaglige vurdering, at høretab i forbindelse med et hovedtraume vil opstå i umiddelbar tilknytning til traumet', jf. i det hele bilag 9. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt dets udtalelse ved genvurdering af 10. januar 2019, jf. bilag 10.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser er i tråd med vores lægekonsulenters vurderinger, hvorfor vi overfor vores kundes advokat har fastholdt, at vi ikke vil udbetale erstatning for tab af hørelse på højre øre.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af ankenævnsklagen, har vi gennemgået sagen på ny. Det er fortsat vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens høretab på højre øre.

Vi har ved vores vurdering lagt vægt på, at klageren først oplevede høretabet 3-4 uger efter det anmeldte ulykkestilfælde. I den forbindelse skal det bemærkes, at der er tvivl om, hvornår høretabet præcist opstod, da det af anmeldelsen fremgår, at høretabet opstod den 15. april 2016, og at det af de lægelige journaloplysninger fremgår, at klageren bemærkede høretabet ca. den 20. april 2016, og at det blev konstateret den 28. april 2016. Af lægelige journaloplysninger af 19. juli 2016 fremgår det, at høretabet 'opstod spontant i forbindelse med styrketræning. Havde kortvarigt propfornemmelse på øret og bemærkede nærmest total døvhed. Nogen bedring i dagen derefter'. Af journaloplysninger af 29. april 2016 fra klagerens praktiserende læge fremgår det blandt andet 'Rask […] der siden i aftes under træning ikke har kunne høre så meget på hø. øre. Han har piben for øret', jf. i det hele bilag 8.

Vi har også lagt vægt på, at hverken MR- eller CT-skanning har vist anormaliteter eller tegn på skade i øret. Hertil har vi lagt vægt på, at det af sagens lægelige journaloplysninger fremgår, at klagerens diagnose er 'sudden deafness', hvilket qua navnet kan opstå pludseligt og uden varsel, og dermed ikke er en følge af et ulykkestilfælde.

Endvidere har vi lagt vægt på udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring herunder de lægelige vurderinger er i overensstemmelse med vores lægekonsulenters vurderinger i forhold til, at et høretab i forbindelse med et hovedtraume vil opstå i umiddelbar tilknytning til traumet. I nærværende sag er klagerens høretab først opstået 3-4 uger efter det anmeldte ulykkestilfælde, hvorfor der hverken er straks- eller brosymptomer til det anmeldte ulykkestilfælde.

På baggrund af ovenstående fastholder vi, at klageren ikke har dokumenteret, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og høretabet. Den modtagne ankenævnsklage giver os derfor ikke grundlag for at ændre vores vurdering af sagen."

Klageren har i brev af 3/3 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Efter at have læst TJM Forsikrings svar på klage følger her bemærkninger og kommentarer m.m.

Det er skrap kost at skulle forholde sig til de fortsatte fejlagtige oplysninger der refereres til. Fredag den 1. april 2016 var jeg udsat for ulykken, der forårsagede et hovedtraume jf tidligere fremsendte billede m.v.

Søndag den 17. april 2016 var jeg til træning i vores lokale idrætsforenings fitnesscenter, og i forbindelse med træningen skete der noget i mit øre, som oplevedes, at jeg mistede hørelsen på mit højre øre. I første omgang troede jeg, det var ørevoks, og øret blev øreskyllet af flere omgange uden effekt. Derefter blev der bestilt tid hos egen læge, der først havde tid til at se mig den 28. april 2016. Egen læge konstaterede høretabet, og at det ikke var ørevoks, og henviste mig straks til øre, næse, halslæge, hvor jeg fik tid næste dag, altså den 29. april 2016.

Dette hændelsesforløb, som Advokat […] også har forklaret, og de oplyste datoer, har mange kludret rundt i lige siden, startende med unøjagtigheder og små tidsforskydninger, og sluttende med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fejlforskydning med et helt år.

Først i sommeren 2017 bliver jeg forelagt, hvad lægerne har skrevet i deres journaler. Det er rystende at konstatere, hvor fejlbehæftede de oplysninger er i forhold til hændelsesforløbet og de oplyste tidspunkter, og det er åbenlyst, at der er tale om fejlregistreringer. Mine forældre rådførte sig med advokat […], om der skulle gøres noget for at få rettet fejlene. Advokat […] vurdering var, at det ikke ville tjene noget formål. På sin vis så kan det korrekt daterede hændelsesforløb også til dels læses af TJM Forsikrings svar, da de nævner, at ulykken sker 1. april 2016, høretabet er iflg. Anmeldelse oplyst til 15. april, og det af lægelige journaloplysninger er oplyst 20. april 2016. Høretabet konstateres lægeligt hos egen praktiserende læge den 28. april 2016.

Med hensyn til det oplyste fra MR scanning og CT scanning, er det korrekt, at der ikke er konstateret skade i øret. Disse scanninger er foretaget flere måneder efter hovedtraumet/ulykken, og alle læger mine forældre og jeg har talt med, inkl. den fysioterapeut der har behandlet mig, samt osteopaten jeg modtog behandling af, har ALLE sagt, at det er umuligt flere måneder efter en skade at se skader på de meget små øreknogler. Det eneste en scanning ville kunne have vist var egentlige brud.

Forsikring lægger i deres vurdering i selskabets svar på klage vægt på: At klageren først oplevede høretabet 3 - 4 uger efter det anmeldte ulykkestilfælde.

Min bemærkning: Dette er forkert. Det var 16 dage efter ulykkestilfældet, at jeg oplevede det, den 17. april 2016.

Videre henviser TJM Forsikring i deres svar på klage til journaloplysninger af 29. april 2016. Det anførte er IKKE fra min egen praktiserende læge, men fra speciallæge […], hvortil jeg fik en henvisning fra min egen læge den 28. april 2016.

I forhold til det af TJM forsikring anførte fra journaloplysninger af 29. april 2016, så er det ganske uklart, hvad der menes, hvilket også advokat […] har gjort TJM Forsikring opmærksom på i skrivelse af 13. november 2017 - vedlagt som bilag.

Videre anfører TJM Forsikring, at hverken MR- eller CT-scanning har vist anormaliteter eller tegne på skade. Dette er korrekt. Jf. det tidligere anførte er det bortset fra brud umuligt at påvise anormaliteter eller tegn på skade flere uger efter, da der er tale om meget små knogler jf tidligere anført.

TJM Forsikrings slutbemærkning om, at klagerens høretab først er opstået 3-4 uger efter, er en usand påstand. Det opstod den 17. april 2016.

I forhold til min ulykke den 1. april 2016, der i epikrisen fra skadestuen er oplyst som Hjernerystelse, så vil jeg henvise til Hjernerystelsesforeningens hjemmeside, hvor symptomliste over mulige følgetilstande på kort og langt sigt er anført. Tinnitus er anført som hyppigt forekommende og mindre hyppigt er nedsat hørelse. Høretab og tinnitus er netop hvad jeg har pådraget mig.

Af Høreforeningens hjemmeside fremgår, at én af årsagerne til sudden deafness er hovedtraume. Bilag vedlagt. Videre har som anført i 'Sagen med mine egne ord', læge på audiologisk klinik udtalt, at årsagen skyldes skade på det indre øre. Det samme har overlæge […] forklaret, og hun har til journal skrevet, at hun vurderer det sandsynligt, at der er sammenhæng.

Det er mig derfor uforståeligt, at når læger, der arbejder på audiologisk klinik på [hospital], og som må anses som eksperter på området, er af den opfattelse, at der er en sammenhæng, at forsikringsselskabets lægekonsulenter så kommer til den modsatte konklusion. Og her undres jeg endnu engang over, at der ikke er sket inddragelse af uvildig speciallæge erklæring.

For at indkredse, hvad sagen her drejer sig om, så ser jeg sagen således, at jeg bliver udsat for en ulykke den 1. april 2016, hvor jeg pådrager mig hjernerystelse og en flænge bag højre øre, der skal syes med 7 sting. 16 dage senere oplever jeg et høretab og tinnitus på højre øre. 4 uger efter ulykken bliver høretabet på højre øre lægeligt fastslået og diagnosticeres som sudden deafness. Herefter starter et langt behandlingsforløb, hvor der gøres alt hvad muligt er, for at jeg kan genvinde mit høretab, desværre uden held.

Spørgsmålet er, om der er sammenhæng mellem min hjernerystelse og flænge bag højre øre OG et 16 dage senere opstået høretab og tinnitus på højre øre?

Denne sammenhæng nægter TJM Forsikring at anerkende.

Jeg selv er ikke det mindste i tvivl. Jeg har aldrig tidligere haft problemer med mine ører eller hørelse, og mit høretab og tinnitus er selvfølgelig forårsaget at ulykken den 1. april 2016."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af journal fra egen læge fremgår bl.a.:

> "**Speciallægeepikrise**
> **29.04.16**
> Rask […] der siden i aftes under træning ikke har kunne høre så meget på hø. øre. Han har piben for øret. Ikke været syg - ingen kendt ørelidelse, ingen andre ledsagesymptomer. Hører ikke spec. høj musik i telefoner. 1.4.16: traume mod hovedet- faldet og har slået baghovedet i gulvet.
>
> Ot: ia - ingen cerumen. Tymp: normal på begge ører. Rinne: hø/ve: -/+ Weber lateraliseres mod det raske øre. Pt er konf med øreafdelingen - Weber er angiveligt uspecifik. Mistænkes for kondultivt høretab.
> …
> 1.4 slået hovedet faldt og slog hovedet, syet. 1 uge siden træning, fitness trykken for begge ører dog mest hø. Siden hørelsen væk og kun piben, hørelsen dog nok igen kommet lidt tilbage otoskopi ia weber mod ve rinne -/+ tryk aud inkonkl om sudden deafness eller brækket knogler derfor prednison.
> …
> **28-04-2016 Edihenvisning: Special**
>
> **11-04-2016 Laceration/snitsår**
> Diagnoser:
> S18 Laceration/snitsår
>
> Kontakt tekst:
> der fk 7 sutur flot og rent.
> …
> **01-04-2016 Hjernerystelse**
> **Skadestueepikrise**
> Pt. har i dag været til fest og er blevet skubbet, så han er faldet og har slået baghovedet i gulvet. Har pådraget sig en flænge. Pt. har ikke været bevidstløs. Husker hele episoden. Efterfølgende ikke haft kvalme eller opkast. Har nu lidt hovedpine. Ellers i det væsentlige sund og rask.
>
> Objektivt:
> Der ses et større sår, der kræver suturering. Ingen tegn til infektion. Øjne: runde, egale pupiller med normal reaktion for lys. Fri bevægelighed. GCS 15. Vågen, klar og orienteret i tid, sted og egne data. Bevæger alle fire ekstremiteter frit.
>
> Behandling og plan:
> Pt.s sår sutureres med 7 sting. Stingfjernelse hos egen læge om 10 dage. Der er givet infektionsvarsel samt commotiovarsel."

Af journalnotat af 19/7 2017 fra Audiologisk Klinik fremgår bl.a.:

"[Klagerens forældre] har den 30. juni 2017 kontaktet os pr. mail i forhold til vurdering af mulig årsag til høretabet samt mhp. om der kan laves en udtalelse fra afdelingen omkring dette. Der vurderes, at der er sandsynlighed for, at der kan være en årsagssammenhæng mellem hoved traumet ved overfaldet d. 1. april, og det pludseligt opståede høretab på højre øre i forbindelse med vægtløftning 4 uger senere. Der er ikke ved GT-skanning af ossa temporalia påvist synlig fraktur, men der kan sagtens have været mikrotraumer i relation til indre øre, som ved brug af bugpresse ved vægtløftning kan forårsage høretab."

Af udtalelse af 21/9 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer:
Det varige men er mindre end 5 procent
…
Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] blev den 1. april 2015 skubbet og faldt bagover, hvorved han slog baghovedet i gulvet.
- Samme dag blev [klageren] tilset på Skadestuen, hvor han fik syet et en flænge bag højre øje.
- Den 29. april 2016 blev [klageren] tilset af en ørelæge, hvor han klagede over mistet hørelse på højre øre. Han oplyste i den forbindelse, at hørelsen forsvandt aftenen forinden under træning.

Ved vurderingen af det varige men har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over døvhed, tinnitus og vranglyde på højre øre.

Vi finder det imidlertid ikke sandsynliggjort, at de ovenfor anførte gener skyldes den anmeldte hændelse, da der ikke foreligger oplysninger om strakssymptomer.

Ved strakssymptomer forstås symptomer, der er opstået i nær tidsmæssig tilknytning til skaden. Ved symptomer med nær tilknytning til en ulykke forstås normalt inden for et par dage.

Vi har lagt vægt på, at de første oplysninger om høretab først fremgår af journal fra ørelæge dateret den 29. april 2014, cirka 4 uger efter den anmeldte hændelse.

Vi skal i den forbindelse bemærke, at det er vores lægefaglige vurdering, at høretab i forbindelse med et hovedtraume vil opstå i umiddelbar tilknytning til traumet.

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] høregener med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 1. april 2016 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng."

Af udtalelse af 10/1 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer fortsat, at:
Det varige men er mindre end 5 procent

…
Du har i brev af den 11. december 2018 anmodet om en genvurdering af sagen og i den forbindelse anført, at dine høregener opstod 2 uger efter den anmeldte hændelse.

Endvidere har du anført, at overlæge […] fra Audiologisk Klinik på [hospital], finder, at der er sandsynlighed for, at der er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og det aktuelle høretab.

Efter en fornyet gennemgang af sagens akter er det forsat vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de aktuelle gener og den anmeldte hændelse.

Vi har lagt vægt på, at det er vores lægefaglige vurdering, at et høretab, som følge af et hovedtraume, opstår straks i forbindelse med traumet.

Det er herefter fortsat vores vurdering, at hændelsen har medført et varigt men på mindre end 5 procent.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 21. september 2018."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**
2.1
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, når dækning herfor fremgår af policen.

2.2
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke
3.1 Manglende årsagssammenhæng
For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/ forklare skaden."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1990'erne, har anmeldt, at han den 1/4 2016 på dansegulvet blev trukket bagover, slog hovedet i gulvet og fik en flænge i hovedet. Den 29/4 2016 blev klageren tilset af ørelæge, da han klagede over tab af hørelsen på højre øre og tinnitus.

Klageren har anført, at hans høretab og tinnitus er forårsaget af ulykken den 1/4 2016, og at han ikke tidligere har haft problemer med ørerne eller hørelsen. Klageren har også anført at

9. 93398

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 21/9 2018 er fyldt med faktuelle fejl, og at han allerede den 17/4 2016 under træning mistede hørelsen på højre øre. Klageren har henvist til, at overlæge på øre-, næse- og halskirurgisk afdeling har udtalt, at der er sandsynlighed for, at der kan være en årsagssammengæng mellem hovedtraumet og det pludseligt påståede høretab. Klageren har også henvist til, at det af Hjernerystelsesforeningens symptomliste fremgår, at tinnitus og høretab er forekommende følgetilstande, og at det af Høreforeningens hjemmeside fremgår, at én af årsagerne til sudden deafness er hovedtraume.

Selskabet har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent og har anført, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens høretab på højre øre.

Arbejdsmarkedet Erhvervssikring har i udtalelser af 21/9 2018 og 10/1 2019 vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng. Det fremgår af udtalelsen af 21/9 2018, at "Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over døvhed, tinnitus og vranglyde på højre øre. Vi finder det imidlertid ikke sandsynliggjort, at de ovenfor anførte gener skyldes den anmeldte hændelse, da der ikke foreligger oplysninger om strakssymptomer… Vi har lagt vægt på, at de første oplysninger om høretab først fremgår af journal fra ørelæge dateret den 29. april 2014, cirka 4 uger efter den anmeldte hændelse… På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] høregener med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse". Det fremgår af udtalelsen af 10/1 2019, at "Du har i brev af den 11. december 2018 anmodet om en genvurdering af sagen og i den forbindelse anført, at dine høregener opstod 2 uger efter den anmeldte hændelse. Endvidere har du anført, at overlæge […] fra Audiologisk Klinik på [hospital], finder, at der er sandsynlighed for, at der er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og det aktuelle høretab. Efter en fornyet gennemgang af sagens akter er det forsat vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de aktuelle gener og den anmeldte hændelse. Vi har lagt vægt på, at det er vores lægefaglige vurdering, at et høretab, som følge af et hovedtraume, opstår straks i forbindelse med traumet".

10. 93398

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 21/9 2018 har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – efter modtagelse af klagerens bemærkninger – har fastholdt denne vurdering i udtalelse af 10/1 2019.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels